

Μία συγκινητική ιστορία!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ευρισκόμενοι στο όμορφο και πανηγυρικό κλίμα της μεγάλης Θεομητορικής εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας μας Θεοτόκου σταχυολογήσαμε και σας προσφέρουμε προς πνευματική ωφέλεια μία συγκινητική θαυματουργική ιστορία από το βιβλίο «Αμαρτωλών Σωτηρία». Πολλά μηνύματα μπορεί να στείλει αυτή η διδακτική ιστορία σε όσους έχουν αγαθή προαίρεση και προσεγγίζουν τα θαύματα της Εκκλησίας μας, με αυθεντική και αληθινή πίστη.

Βέβαια πολλές φορές δεν μπορούμε να πείσουμε όλους τους ανθρώπους με κάποιες ιστορίες που προβάλλουμε, γιατί πολύ απλά κάποιιοι κινούνται μόνο με γνώμονα την στείρα λογική και δεν αφήνουν χώρο στην καρδιά τους για να δράσει ευεργετικά ο μυστικός χώρος του θαύματος. Σεβόμενοι όμως την ελευθερία τους, προσευχόμαστε στο Θεό και στη Παναγία να τους φωτίσει.

Ένα ανδρόγυνο λοιπόν έτρεφε μεγάλη ευλάβεια στην Παναγία μας. Αποτέλεσμα αυτής της αγάπης και των δύο, του άνδρα και της γυναίκας ήταν να αγιογραφήσουν σ' έναν από τους τοίχους του σπιτιού τους μία μεγαλόπρεπη και επιβλητική εικόνα της Κυρίας Θεοτόκου, ξοδεύοντας μάλιστα πολλά χρήματα.

Κάθε φορά που περνούσαν μπροστά από αυτή την εικόνα την προσκυνούσαν και της έλεγαν τον αγγελικό ύμνο «Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία». Μ' αυτό τον τρόπο ζούσαν ήρεμα και ειρηνικά και χαίρονταν γιατί είχαν καθημερινά την προστασία και την μεσιτεία της. Το τρίχρονο παιδί βλέποντας αυτή την καθημερινή ευλάβεια των γονιών του απέκτησε και αυτό την ίδια συνήθεια. Όταν μεγάλωσε ακόμη περισσότερο, έλεγε και αυτό με χαρά τον αγγελικό ύμνο: «Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία» ενώ κάθε φορά που περνούσε από την εικόνα, την ασπαζόταν με ιδιαίτερη ευλάβεια, πιστεύοντας ότι είναι η Κυρία του σπιτιού τους και τους φυλάει όλους.

Μία μέρα όμως καθώς έπαιζε με τα άλλα παιδιά στην άκρη ενός δύσβατου ποταμιού, έπεσε από απροσεξία μέσα στο νερό. Τα άλλα παιδιά σάστισαν, πανικοβλήθηκαν και έτρεξαν στην μητέρα για να της πουν ότι το παιδί της από απροσεξία, πνίγηκε. Εκείνη έτρεξε αμέσως και φθάνοντας στο πηγάδι είδε δύο ανθρώπους να βουτούν μέσα στο νερό -το πηγάδι ήταν πολύ βαθύ- για να ψάξουν για το μικρό παιδί. Η ίδια έψαχνε σε άλλο μέρος πιο πέρα όταν ξαφνικά προς έκπληξη της, βλέπει το παιδί της να κάθεται πάνω στα νερά στη μέση του ποταμιού, ατάραχο και αμέριμνο. Παιδί μου πώς είσαι εκεί και μας ανησύχησες όλους; Οι φίλοι σου νόμιζαν ότι πνίγηκες! Τί έγινε; Καλά είμαι μητέρα μου, είπε εκείνο με ηρεμία. Με κρατά καλά η Κυρία του σπιτιού μας και δεν φοβάμαι. Η γυναίκα από την χαρά που το παιδί της ήταν ζωντανό δεν έδωσε και πολύ σημασία σ' αυτά που έλεγε ο μικρός. Όταν όμως πήγαν στο σπίτι και εξιστόρησαν στον πατέρα όλα τα συμβάντα τότε έμειναν εμβρόντητοι από την περιγραφή. Όταν έπεσα στο ποτάμι έλεγε παραστατικά το παιδί, ήλθε αυτή η Κυρία του σπιτιού μας (δείχνοντας με το δάκτυλο του την μεγαλόπρεπη Εικόνα της Παναγίας μας) και με άρπαξε μέσα από το νερό και με κρατούσε στην αγκαλιά της μέχρι να έλθετε να με βρείτε. Όλοι θαύμασαν την παρρησία του μικρού παιδιού και προσκύνησαν την θαυματουργική Εικόνα της Παναγίας μας.

Έτσι προστατεύει η Παναγία μας όσους την αγαπούν και την επικαλούνται. Σκεφθήκαμε άραγε πόσες φορές στη ζωή μας καθημερινά ένα αόρατο προστατευτικό χέρι μας αρπάζει και μας γλιτώνει από ποικίλους κινδύνους; Πολλοί αποδίδουμε στη μοίρα ή στη τύχη την σωτηρία μας. Εάν όμως δούμε τα πράγματα με ειλικρίνεια τότε θα μαρτυρήσουμε ότι η αόρατη προστασία του Θεού και της Παναγίας, μας έσωσαν και μας διαφύλαξαν.

Ας ευχαριστούμε και ας παρακαλούμε την κατά χάριν μητέρα μας την Υπεραγία Θεοτόκο, να είναι παναγιοφύλακτη η ζωή μας και να είμαστε πάντοτε δυνατοί και κραταιοί κάτω από την σκέπη Της.

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca